

Sag C-230/94

Renate Enkler mod Finanzamt Homburg

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Bundesfinanzhof)

»Sjette momsdirektiv — begrebet økonomisk virksomhed — beskatningsgrundlag«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat G. Cosmas fremsat den 28. marts 1996 4519
Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. september 1996 4537

Sammendrag af dom

- 1. Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — økonomisk virksomhed, som omhandlet i sjette direktivs artikel 4 — udlejning af et materielt gode — betingelse for at være omfattet — den økonomiske virksomhed udøves med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter — kriterier (Rådets direktiv 77/388, art. 4, stk. 2)*
- 2. Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — beskatningsgrundlag — privat anvendelse af et virksomhedsgode købt med ret til fradrag — medregning i beskatningsgrundlaget af udgifter afholdt i en periode, hvor den afgiftspligtige kan anvende det til virksomheden uvedkommende formål — lovligt — grænser [Rådets direktiv 77/388, art. 6, stk. 2, og art. 11, punkt A, stk. 1, litra c)]*

1. Udlejning af et materielt gode er en udnyttelse af godet, der skal anses for »økonomisk virksomhed«, som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, når udlejningen iværksættes med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter.

Når godet, som det er tilfældet for en campingbil, på grund af sin karakter kan anvendes såvel til erhvervmæssig som privat brug, må der foretages en vurdering af samtlige omstændigheder vedrørende dens udnyttelse ved afgørelsen af, om det anvendes med henblik på opnåelse af indtægter, der faktisk er af en vis varig karakter. Der kan herved foretages en sammenligning mellem de omstændigheder, hvorunder godet faktisk udnyttes, og de omstændigheder, hvorunder en tilsvarende økonomisk virksomhed normalt udøves, og uanset at det ikke på grundlag af de af den erhvervsdrivende opnåede resultater i sig selv kan afgøres, om han

har til hensigt at tilvejebringe indtægter, der er af en vis varig karakter, bør den periode, hvor godet faktisk udlejes, kundekredsens omfang og indtægternes størrelse tages i betragtning.

2. Sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c), skal fortolkes således, at der i beskatningsgrundlaget for de transaktioner, der i henhold til direktivets artikel 6, stk. 2, litra a), sidestilles med tjenesteydelser, skal medregnes udgifter, der afholdes i en periode, hvor godet står til den afgiftspligtige persons rådighed på en sådan måde, at han til enhver tid faktisk kan anvende det til virksomheden uvedkommende formål, og som vedrører selve godet eller har givet ret til momsfradrag for den afgiftspligtige person. Den del af de nævnte udgifter, der skal medregnes, skal svare til forholdet mellem den samlede periode, hvor godet faktisk er blevet anvendt, og den periode, hvor godet faktisk er blevet anvendt til virksomheden uvedkommende formål.